

REGISTER B. NO. 156

શ્રી

પુ.રો.પુ.

પો.શ.

અંક ૧૦ માં. જૈનધર્મ પ્રકાશ. સં. ૧૯૬૨

શિશ્વરિણીવૃત્તમ્.

પ્રત્નં દત્તં વિત્તં જિનવચનમભ્યસ્તપશ્ચિલં ।
 ક્રિયાકાંઠં ચેદં રચિતમવનૌ સુત્તમસકૃત્ ॥
 તાશ્ચિત્રં તપં ચરણમપિ ચીર્ણં ચિરતરં ।
 મર્ચોશ્ચિત્તે માવસ્તુષ્વપનચત્સર્વમફલમ્ ॥ ૧૦ ॥

-૨૨૩-

મગદ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સંજ્ઞા:

ભાવનગર

અનુક્રમણિકા

૧. આત્મસંજ્ઞાને ધ્યેયકથન.	૨૧૭
૨. આવક તરીકે આજીવ્યાતા જૈનોની અમલ કરવા
ધોરણ કરના.	૨૨૦
૩. ધર્મ સમાવ દાન.	૨૨૫
૪. શ્રી વજ્રદશ ખાતે મળેલી ત્રીજી કોન્ફરન્સમાં
આપેલ ભાષણ.	૨૩૦
૫. બાબુ આલેખ રાય પુલ્કશિંહજી બહાદુરજી ભાવ-
નગરમાં પંચારંગ.	૨૩૩
૬. વર્તમાન સમાચાર.	૨૩૬
૭. સાંપ્રત્તિક ઉત્પત્તિની સંયોજના કૃત્તી.	૨૩૭

અમુલવાદિ—“એવો વર્નાધુર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ” માં છપ્યું.

પ્રિંટ સંવત ૨૪૭૧ શકે ૧૮૨૧ સને ૧૯૦૫

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૩૧) પોસ્ટેજ ચાર આના.

ચોપાનિયું રખકતું મુકીને આશાતના કરવી નહીં.

શ્રી ઉપદેશ પ્રામાદ જાણાંતર ગ્રંથ.

આ ગ્રંથના બે ભાગ બહાર પડી ચુકેલા છે, જેથી તે 14મો અત્ર વિશેષ લખવાની આવશ્યકતા નથી પરંતુ તે બે ભાગ પૈકી પહેલો ભાગ તો ઘણી ભૂલોવાળો છે જેને માટે તે બુદ્ધિમાન અમારી સૂચના તરીકે લખાયેલ છે. બીજો ભાગ અમારી જાતે લાખાંતર મુકારીને છપાવેલો છે. તે વાંચવાથી તરતજ સમજાય તેમ છે, પરંતુ તે ભાગ ચીમનલાલ સાંકળચંદ મારફતીઆના ભાગમાં છપાવેલો છે. તે ભાષ મુકરી ગયેલ હોવાથી હવે પછીના ત્રણ ભાગો ગમે સ્વતંત્ર છપાવવાના છીએ જેમાંથી આ ત્રીજા ભાગની જાહેર ખબર છે. લાખાંતર ખાસ તપાસી શુદ્ધ કરીને છપાવવામાં આવશે. ચતુર્થ ભાગની જેમ આ નામનું બીજું લાખાંતર છપાય તો આલોક્યે સાવચેત રહી પ્રસિદ્ધ કર્તાનું નામ જોવા માટે આ સૂચના છે. કિંમત બીજા ભાગની જેમ આની પણ ઘડાડેલી રૂ. ૧-૮-૦ જે રાખવામાં આવશે. બનતી તાકીદે બહાર પાડવામાં આવશે.

અમારી સમાના મેમ્બરોને ખાસ

સૂચના.

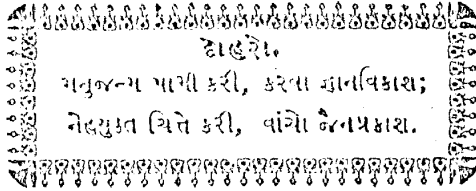
આ સમાના લાઈફ મેમ્બરોને સલા તરફથી પ્રગટ થતી રૂ. ૧) મુકીની કિંમતની દરેક બુકની એકેક નકલ આપવાની છે તે પ્રમાણે મોકલવાનું કામ આ વર્ષે આખરે (ફાલ્ગુન માસમાં) કરવામાં આવશે, કારણ કે ત્યાં મુકીમાં ઘણી બુકો બહાર પડી જવાની છે. તે વખતે સલા તરફથી પ્રગટ થયેલી તમામ બુકોનું લીસ્ટ પણ આપવામાં આવશે કે જેથી તમામ મેમ્બરોને પોણી કિંમતે મંગાવવાની પણ સવજતા થશે. તાંત્રી.

શ્રી લાવનગર જૈન ઈરિક્ટરી.

કિંમત બે આના.

જેની વીચતવાર જાહેર ખબર ગયા અંકમાં આપેલી છે તે ઈરિક્ટરી પ્રગટ વાંચવા લાયક છે અને અનુકરણ કરવા લાયક છે. પ્રવાસના પ્રમાણમાં કિંમત વિશેષ નથી; મંગાવી જોવાથી ખાતરી થશે.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૨૦ મું. શાકે ૧૮૨૬ સં. ૧૯૬૧ પૌષ અંક ૧૦ મા.

આત્મરાજાને દષ્ટકથન.

રાગ ગજલ.

મુંઝાવે શું મહારાજન, વળ્યું ને બગીચે રાજન;
ભાગ્યો ભાવે તથ માન, સજ્જાં સંકટ તેં ઝાઝાં.

સાંખી.

ભાન તથ અવની વિષે, રઝળ્યો જીવ ગમાર;
નીજ સ્વરૂપ ભૂલી ગયો, સૂઝ્યો પંથ ન સાર.

પડ્યો પ્યારી વશે પ્યાર, બાંધ્યાં અતિ હાટ ઘરબારાં;
કરમનાં થોક બાંધ્યાં તે, છુટે રમે તે વિચારી લે. મુંઝાવે શું. ૧

સાંખી.

ધર્મે કર્મ કરતો નહિ, દૂડ કપટ કરનાર;
ચિંતામણી સમ જન્મ આ, વ્યર્થ ગયો નિરધાર.

ભરમ ભારી ખિસા ખાલી, બની તારી યુધિ કાળી;
કરે અતિ યોગ ઉપરનો, મળે ના દંગ બીતરનો. મુંઝાવે શું. ૨

૨૨૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સાખી.

રંગ રાગ હિછરંગથી, ઠેકે થૈથૈકાર;

મન શુદ્ધિ જળ તક નહિ, તળ તક વ્યર્થ જનાર.

કરે અતિ ગર્વ કંચનનો, સુણે નહિ હીતનાં વચનો;

ફરે નિજ ફેલમાં કુલી, ખબર છે ક્યાં જવું મેલી. મુંઝાયે શું. ૩

સાખી.

મોલ મહિરા પાનથી, મસ્ત બની હેવાન;

પરધન પરદારા વિશે, ચોટાડે નિજ ખ્યાન.

ખબર છે ક્યાં શું કરવાનું, પશુવત્ ખાલી ફરવાનું;

સર્ગે નિજ સ્વાર્થે ઢળવાનું, પછી પ્રભુથી ન ડરવાનું. મુંઝાયે શું. ૪

સાખી.

બોળા છાને પાસમાં, પકડી કેદ કરનાર;

ખાળી સાખી પેટમાં, હાથ હા મણનાર.

અરે જોયાં કરે કંમો, જાણું ના ધર્મનાં મંમો;

પડે અતિ દુઃખ પોતાને, કરે વળી દુઃખ બીજાને. મુંઝાયે શું. ૫

સાખી.

બેર ન આથે ને સ્થળે, ત્યાં ભેરી રહે મૂઠ;

પણુ ન વિચાર કરે જરા, દીનને દેતાં દુઃખ.

સમજ છવ, છવ સૌ સરખા, નથી કોઈ બડા છોટા;

દિસે છે ભિન્ન કંમોથી, ફરક અંતે લગીર નથી. મુંઝાયે શું. ૬

સાખી.

અંતર ક્ષિત પ્રીછયો નહિ, પરાપવાદે પૂર;

પરનિંદા પર વસ્તુમાં, રાત દિન ચકચુર.

કિહાંથી આબ્યો ક્યાં જાણું, જાણું નહિ જ્યું અમર રહેવું;

જ્યોત્સના દિન એક ખખ ગાવું, મટીએ મટી મિત્ર જાવું. મુંઝાયે શું. ૭

આત્મરાજને હષ્ટ કથન.

૨૧૯

સાખી.

અંતરમાં સહુ તીર્થ છે, અંતરમાં સહુ હીત;
ખોળ્યો નહિ અંતર યદા, ખોલ્યો નરભય મિત.
પુદ્ગળના ખ્યારમાં ખ્યારા, પડ્યો લાગી પૂકે દારા;
વિસાર્યા તેં પ્રભુ ખ્યારા, ભળ્યા ભાવે ન દો વારા. મુંઝાયે શુ. ૮

સાખી.

આ સૃષ્ટિ સંસારમાં, શોધ્યો ના કાંઈ સાર;
ખાંધી મરી લાવિયો, બાવું લાય પસાર.
અરેરે! લાય મરી બાવું, મરણ કાળે શું પસ્તાવું;
પ્રથમ બાવું ખાંધી લેવું, પછી મુસાફરી બાવું. મુંઝાયે શુ. ૯

સાખી.

કર નિશ્ચય આ દેહ ને, વળી ઘેરી ને પ્રાણ;
તે તારાં એકે નહિ, જીવ મુસાફર બાણ.
નિરજો છું અલો ખ્યારા, અનાવું જ્ઞાન ધરનારા;
દિસે છે આત્મજ્યોતિ જો, હૃદયના ચક્ષુ ખોલી જો. મુંઝાયે શુ. ૧૦

સાખી.

જ્ઞાન કટારા પાનથી, આતમ રૂપ ભળાય;
જ્ઞાનવાન શુર મહેરથી, ધ્યાન યોગ સખ થાય.
સુધારી લે સુધારી લે, જીવન તારું સુધારી લે;
બગડતી બાજુ પેખીને, ચેતન તું ચિત્ત ચેતી લે. મુંઝાયે શુ. ૧૧

સાખી.

મન મફટ વશ કર મહી, મન કર દોડાદોડ;
ખાંધી લઇને બંધના, જ્ઞાન ધ્યાનમાં જોડ.
નહિ તું દુષ્ટ થાતા દે, યાવે તો મોખ્ય શિક્ષા દે;
સીધો રસ્તો બતાવી દે, લંટારા બંધ ન લંટી લે. મુંઝાયે શુ. ૧૨

૨૨૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

શીજીને ઉદાર સંભાવત વડે હૃદયી, પવિત્ર શાસનની મોટી ઉન્નતિ કરી આત્મકલ્યાણ કરશે. કલ્યાણના અર્થો લાભજો અને ખર્ચોનો નિયેક વડે લક્ષી મૌલન અને આયુષ્યનું અગ્નિરૂપ સંયમ વિચારશે, ગદ્યલન તથા પ્રમાદ રહિત થઇ મહા ભાગ્યયોગે સાંપડેલી આ સર્વોત્તમ સામર્થ્યનો યથેચ્છ લાભ લઇ સ્વચ્છન્ન સાર્થક કરશે. ક્ષણિક યશસ્વીર્તિના લોભમાં તણાઇ અક્ષય સુખનો લાભ જતો નહિ કરશે, અને સુઘ્ન જંગોને રંજન કરવા તન મન અને ધનનો જોગ આપવા કરતાં પરમાત્મ પ્રભુને રંજિત કરવાને મોતાનું સર્વશ્ર આર્પણ કરવા આગળ પડશે, મોતાના મિત્ર ધાણુ કરતાં પત્ન પરમ પવિત્ર શ્રી પરમાત્માની આજ્ઞાને આત્મ પિત્ર સમગ્ર પરમ પવિત્ર પ્રભુની પવિત્ર આજ્ઞાની ખાતર મોતાના મિત્ર ધાણાનું પત્ન અમિદાન હેવા છે બાકે નહિ. તત્કાલ “ આજ્ઞાપ્ત પરમા ” બોલાવ.

જિનેન્દ્રપૂજા મુલપર્યુપાસ્તિ, સત્વાનુકંપા શુભપાત્રદાનં ।

મુખાત્તરાગઃ શ્રુતિરાગમધ્ય, નૃજન્મવૃક્ષદ્ય ફલાન્યમૂનિ ॥

આ શ્લોકમાં કહેલાં શ્રી જિનેશ્વર પ્રભુની પૂજન આદિ સર્વ ધર્મ-ફલો પરમદુષ્ણુ પ્રભુની પવિત્ર આજ્ઞા પૂર્વકજ સદ્ગુણ ચાલ છે.

તેમજ કહ્યું છે કે “આજ્ઞાપ્ત હૈયમણુદ્વાણં પલાલપલુલ્લવપાઙ્કિ દાઈ” અર્થાત્ પરમ દુષ્ણુ શ્રી તીર્થેકર પરમાત્માની પવિત્ર આજ્ઞા રહિત કરેલું—વિરૂદ્ધ અનુદાન ધાન્ય રહિત પલાલના પૂજા જેવું નિસ્સાર લાગે છેઃ કંઈ શોભતું નથી. માટે જેમ અને તેમ સાવચેતીથી પરમ કરુણાળુ પ્રભુની પરમ પવિત્ર આજ્ઞાનું આરાધન કરવા અવશ્ય અપ કરવો.

કેવળ લોક પ્રવાહમાં તણાઇ સુઘ્ન લોકોનું મન રંજિત કરવા આગમ મર્ધાદા મુદ્દી આપમતિએ આવવામાં ફેટલી બધી હાનિ થાય છે, અને પરમ પવિત્ર આગમ-મર્ધાદા સાચવી શાસ્ત્રપરતંત્ર રહી વર્તવામાં ફેટકો બધો દા પડો છે, તે પ્રમાદ પરીહરી શ્રી સદ્ગુરુના ચરણ કમળની સંયમ સેવાથી પરમ પવિત્ર શાસ્ત્રરહસ્ય પામવાથી સમગ્નશે. મહાત્મા શ્રી યશોવિજય-દુજો કહ્યું છે કે “જનમનરંજન ધર્મનું, મૂલ ન એક બદામ.” આ અતિ ઉંડા રહસ્યત્રણા વાક્યથી ફેટલું બધું સમજવાનું છે ! જો મોતાના આત્માનું અરેખર કલ્યાણ કરવુંજ હોય તો સદ્ગુરુચરણાધીન રહી વર્તવું. પરમ પવિત્ર વીતરાગ વચન અનુસારેજ સદા જેમનું વર્તવું અને

આવક તરીકે ઝોળખાતા જૈનોની ફરજો.

૨૨૩

કયું આપ છે તેવા સ્વપરિવરકારી મહાત્માઓને સહગુરુ સમજવા. જેઓ પોતાના ખોટા સ્વાર્થમાં અંધ બની બીજાઓને અવગણે રસ્તે દોરે છે તેઓ પથ્થરની નાત જેવા કુગુરુઓ સ્વપરને કુબાહનારા છે. વિપયાંધ બની કેવળ વેશ-વિડંબના કરનારા પાપાત્માઓનો નરક વિના બીજાને રસ્તો નથી. સ્વ-શ્રેયઃ સાધવા ઇચ્છતા સુગુણ આત્માઓ તેવા પાપીઓનો સંગ સર્વથા પરીહરવો. આદો ! અતિ ખેદની વાત છે કે કેટલાક સુગંધ ભાઈઓ અને બહેનો આવાં અતિ નીચ-હઠકાં કૃત્ય કરનારાઓનો પણ સંગ કર્યા કરે છે. પવિત્ર શાસ્ત્રો તો ફરમાવે છે કે “કાળો નાગનો સંગ કરવો સારો, પણ કુગુરુનો સંગ કરવો સારો નહિ.” કેમકે કાળો નાગ કરડે તો કદાચ એકવાર મૃત્યુ આપ, પણ આવા કુગુરુથી તો અનાચાર સેવી યા ખોટા જાનના જાત જમાનું મૃત્યુ પડે. માટે આવાવાળી સંબંધનોએ તો સદા સ્વપરિવરકાંક્ષી સહગુરુઓનોજ સંગ કરવો. કદાપિ મરણાંત કષ્ટ આવી પડે તોપણ કુગુરુઓનો સંગ કરવો નહિ.

શુદ્ધ દેવગુરુ અને ધર્મની જરાજર ઝોળખાણુ કરી અત્યંત ભક્તિભાવે તેઓનુંજ સેવન કરવું. પવિત્ર શાસ્ત્રકારો કહે છે કે ‘ ધર્માર્થી જનોએ ધર્મની પરીક્ષા સુવર્ણ આથવા રત્નની પેરે કરવી. ’ પરીક્ષા પૂર્વક ગ્રહણ કરેલી શ્રેષ્ઠ વસ્તુનું શ્રદ્ધા પૂર્વક સેવન કરવાથી તેનું ફળ મળી શકે છે; અને પરીક્ષા વિના બદારના આડંબર માત્રથી મોડી ગ્રહણ કરેલી ખોટી વસ્તુથી તો માત્ર ક્લેશનાજ ભાગી થવું પડે છે. પ્રિય ભાઈઓ અને બહેનો ! યાદ રાખો કે શુદ્ધ દેવગુરુ અને ધર્મની પરીક્ષામાં ભક્ષા ભક્ષા ભૂલે છે. મોટા ઝવેરોઓ અને ચોક્કસીઓ ભૂલે છે, મોટા પુરાણીઓ, વેદ-વિદો અને કાઠઓ ભૂલે છે, અરે ! મોટા દેવ દાતવો અને ભૂષો પણ ભૂલે છે. માટે આપા છવનના સારભૂત અતિકપયોગી અને અમુક ધર્મની પરીક્ષા કરવામાં ગફલત કરતી નહિ. તમે તુંગીયા નગરીના આવકોની વાત યાદ લાવો; અને જેમ તેમ શીઘ્ર સ્વસ્થકલિત આચારવિચારમાં સુદૃઢ થાઓ. તમે સર્વ સહગુરુની સેવામાં રસિક થઈ જેઓ છતી સહગુરુઆદિક શુભ સામગ્રી તથા કેવળ આપમતિએ એકલા વિચરી મોકળા મકાસે છે તેઓનો પાપી પ્રસંગ તમને. કેમકે તેવા વેપવિડંબકોને પુષ્ટિ આપતાં તમે કેવળ પાપનેજ પુષ્ટિ આપી અનર્થ વધારો છો. પૂર્વે થયેલા ઉત્તમ આવકો અને ઉત્તમ આવિકાઓનાં ચરિત્રો સંભારો શ્રી શ્રેણિકરાજ, અભયકુમાર મંત્રીશ્વર તથા

૨૨૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

સુલસા શ્રાવિકાની પેરે શુદ્ધ દેવગુરુ અને ધર્મની પરીક્ષામાં ચતુર થાઓ; નેત્રી કદાપિ નહિ ઠગાતાં સ્વસ્થ ઉચિત આચારોમાં ચિરકાળ સુદૃઢ રહી અતો શ્રી સર્વજ્ઞ આજ્ઞાને સમ્યક્ આરાધી સહેલાઈથી સદ્ગતિ સાધી શકો.

સ્વસ્થ વ્રતમાં દૃઢતા કરવા શ્રી સૂર્યયશા પ્રમુખના ચમત્કારિક દાખલાઓનું પુનઃ પુનઃ સ્મરણ કરતા રહે; અને 'શ્રી ભરહેસર બાદુબલી' પ્રમુખમાં વર્ણવેલા ઉત્તમ શિવાદિ પ્રસંગ અસંખ્ય ગણજાણી ખાનિયા બામઓ અને બહેનોની પેરે ચિરકાળ ખર્ચત બખંડ શીલાદિ ઉત્તમ ગુણગણિતને બંધાર ભખી કરો. તમારાથી બની શકે તેટલી સીદાતા સાધર્મીઓને સદાય આપો; અને સ્વસાધર્મીઓને પ્રુષ્ઠ સદાય આપી ઉદ્ધરનારા શ્રી સંપ્રતિ-રાજ, કુમારપાળભૂપાળ, વિમળશાહ, વસ્તુપાળ તેજપાળ અને જગદુશાહ પ્રમુખ પૂર્વ પ્રભાવક પરમાર્હતો (આવકો)ના ઉત્તમ સુકૃતોની અનુમોદના કરી કદાપિ પણ સ્વેતકર્ષ (આપ બગર્ષ) નહિ કરતાં હમેશાં આત્મલલિતુતા ભાવે. હમેશાં યાદ રાખો કે પરનિંદા અને આત્મપ્રશંસા કરનાર માણસ પોતાના કરેલા સુકૃતોનું ફળ ગુમાવી દે છે, અને આત્મલલિતુતા ભાવનાર સત્પુરુષ દિનપ્રતિદિન ગુણાનુરાગી હોવાથી ગુણાધિકતા પામતોજ નયછે. કદાચ કેમ પણ સુકૃત કરતાં અથવા કર્યાબાદ તમને સ્વેતકર્ષ આવે તો તેને ઠાળવાનો સરસ અને સરસ રસ્તો એ છે કે પૂર્વ પુરુષરત્નોનાં ઉત્તમ ચરિત્રો તરફ દષ્ટિ દેવી. અને 'જનસનરંજન ધર્મનો, સૂલ ન એક બદામ' એ વાત વારંવાર યાદ કરવી. પવિત્ર ધર્મમાર્ગમાં અન્ય છવોને જોડવા માટે તેમનું ચિત્ત રંજન કરવામાં તો ગુણજ છે, એમ શાસ્ત્રકારોનું કહેવું છે. ગમે તેવો ઉત્કૃષ્ટ ધર્મ કોઈ આવક પાળતો હોય અને તેથી કદાચ તેના મનમાં બીજા આવકોની અપેક્ષાએ પોતામાં અધિકતા ભાસે તોપણ ઉત્તમ મહાવ્રતોને કાપટ સહિત બખંડ પાળનારા મુનિમહારાજને દેખી તેનું માન ગળી જવાનું. આત્ર પ્રિય ભાઈઓ અને બહેનોને આચલ પૂર્વક કહેવાનું કે પ્રેમ પોતાનું એય સંધાય તથા પોતાના સાધર્મીઓના એય: સાચનદ્વારા પવિત્ર શાસનની ઉન્નતિ-પ્રભાવના થાય તેમ અહેનિશ ચલ કરવો. એજ આ અતિ અમુલ્ય મનુષ્ય જન્માદિ દુર્લભ સામગ્રી પામવાનું ઉત્તમોત્તમ ફળ છે. આવક ધર્મકૃત્યોનું અહીં અતિ સંક્ષેપથી બ્યાન આપવામાં આવ્યું છે. કેમકે પ્રાયઃ છવોનો મોટો ભાગ સંક્ષેપરૂપે જણાય છે. વિશેષરૂપે ભાઈઓ અને બહેનોએ સદ્ગુરુઓની સમ્યક્ ઉપાસના કરી વિશિષ્ટ શાસ્ત્રદસ્ય મેળવવા

ધન મમત્વ-હાન.

૨૨૫

ખપ કર્યો. પવિત્ર શાસ્ત્રરહસ્ય મેળવી જેમ શીઘ્ર આત્મઉપકાર તથા પરોપકાર કરી જગત્ જયવર્તી શ્રી ઠેઠાશાસનની ઉન્નતિ થાય તેમ યત્નપૂર્વે રહેવું. જે અપૂર્વ શાસ્ત્રરહસ્ય આપણને પ્રાપ્ત થયું હોય તે બીજા ગોખે જીવને સમજાવવી કૃતાર્થ થવું. જેમ જગત્પત્તી સર્વ જીવો પરમપવિત્ર શ્રી પીતરામ શાસનના રાગી થાય તેમ પરોપકારદૃષ્ટિથી સદા પ્રવર્તવું, જેથી તમારે શ્રેયઃસાધનદ્વારા શ્રી ઠેઠાશાસનની પ્રભાવના ઉત્કૃષ્ટ પ્રકારની થવા પામે.

ધલસમ્

સુનિગુણ મકરંદાભિલાષી

કપૂરવિજયજી

ધન મમત્વ-હાન.

(લખનાર મોતીચંદ ગીરધર કાપડીઆ બી. એ. એલ. એલ. બી.)

મનુષ્યને ધન પ્રાપ્તિ થાય છે તે પૂર્વપુણ્યના ઉદ્યેથી થાય છે. બ્યારે ગયા ભવમાં સારી રીતે પૈસાનો સદુપયોગ કર્યો હોય, ભારેજ આ ભવમાં ધન પ્રાપ્તિ થાય છે. ધન પ્રાપ્તિ થવી એ બહુ અગત્યની વાત નથી. દુનિયાની દૃષ્ટિમાં ધનવાન બહુ મોટા લાગે છે, કારણ કે દુનિયાનો વહીવટ પૈસાથી ચાલે છે; પરંતુ આપણે તાત્વિક દૃષ્ટિથી વિચાર કરીશું તો જણાશે કે પૈસા એવી અગત્યની વસ્તુ નથી. ત્યારે આપણે પ્રથમ જોઈએ કે મનુષ્ય પૈસા મેળવવા આટલી શા સાર? ધમાધમ કરે છે? આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં એમ જણાશે કે સુખ મેળવવા માટે પ્રાણી પૈસા મેળવવા યત્ન કરે છે. ત્યારે પૈસાથી વાર્તાવિક સુખ મળે છે? તેનો વિચાર કરવાની જરૂર છે. શ્રી અધ્યાત્મ કલ્પદ્રુમમાં સુનિસુદરસૂરિ મહારાજ કહે છે કે—

મમત્વમાત્રેણ મનઃપ્રસાદઃ

મુખં ધનૈરલ્પકમલ્પકાર્ણં ।

“પૈસાવડે જે મનની શાંતિ થાય છે તે માત્ર મારાપણાથી માંની કીચેલી છે; વળી તે તદ્દન થોડી છે અને વળી થોડાજ વખત ચાલનારી

૨૨૬

શ્રી જ્ઞેનધર્મ પ્રકાશ.

છે." પરાયી વાસ્તવિક આનંદ તો થતોજ નથી. સચ્ચિદાનંદસુખમાં બિ-
રાજગ્ધાન શિદ્ધ બગવાનની વાત બાજુ ઉપર મૂકાએ તોપણ અનુત્તર વિમા-
નવાસી દેવેાને જ્ઞાનાનંદનું કિટૂંટ સુખ છે. આ બદારની વાત છે; આપણે
આ દુનિયામાં જોઈએ તોપણ જોઈ શકાશે કે જ્ઞાનાનંદમાં મગ્ન થયેલા
પ્રાણીને જે અગ્નિ પરમાનંદ થાય છે તે અનિર્વચનીય છે. વળી ધનના
આનંદમાં બીજાને નુકશાન થાય છે ત્યારે જ્ઞાનાનંદમાં કોઈને નુકશાન જતું
નથી. આથી કિટૂંટ જ્ઞાનાનંદ અનુભવથીજ સમગ્રપ તેવો છે.

બીજું ધનનો આનંદ થોડો છે અને થોડા વખત સુધી ચાલે છે. પૈસા
પોતામાં તો આનંદજ નથી. પૈસાથી પ્રાપ્ત કરેલા વિષયોમાં આનંદ માનવો
એ વાત રસપુનું બાન નથી એમ બતાવે છે. બર્તેલ્ડરી કહે છે કે, "વ્યાધિના
ઔષધને આ જીવ બૂઝાથી સુખ માને છે. તરસથી ગળું સુકાન જતું હોય
ત્યારે હાંડ ખાણી પીને એમાં સુખ શું? બહુ બુખ લાગી હોય ત્યારે દૂધપાક
પૂરી અને સુંદર સાકનું ભોજન કરે એમાં સુખ શું? કામાગ્નિ પ્રદિપ્ત થાય
ત્યારે સ્ત્રીને આત્મિંગન કરે એમાં સુખ શું? આ સર્વ વ્યાધિનાં ઔષધ છે,
તેમાં સુખ જેવું નહિ, છતાં સુખનો બરાબર અનુભવ ન હોવાથી અને અ-
નભ્યારથી તેમાં આ જીવ સુખ માને છે." વળી તેવું માની લીધેલું સુખ
પણ થોડુંજ છે. પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયો ભોગવતાં થોડો વખત સારું લાગે;
પણ તેના પરિણામે મહા દુર્ગતિનો બધે થાય છે તેથી દુઃખ સહન કરવું
પડે છે. વળી આતિ ઉચ્ચ પુણ્ય પાપનું તો આ ભવમાં પણ કેટલીક વાર
ફળ પ્રાપ્ત થાય છે, અને તે વખત જે દુઃખ અનુભવ કરતાં આપણે પ્રા-
ણીઓને જોઈએ છીએ તે બતાવી આપે છે કે જરા જરા સુખમાં ફસાઈ
જતું નહિ.

થોડું સુખ હોય પણ તે સુખના પરિણામે દુઃખ આવે તો તે સુખજ
કેમ કહેવાય? અપમાણિકષણે પ્રાપ્ત કરેલ પૈસાના ભોગવટાથી જરા સુખ
લાગે પણ પછી ભવાંતરે દુર્ગતિમાં જતું પડે એ કેટલું દુઃખ? વ્યવહારમાં
પણ પચાસ વર્ષ સુખ ભોગવ્યા પછી છાંદગીના છેવટના ભાગના બે ચાર
વર્ષ પણ દુઃખી અવસ્થા થાય તો બધી બાજુ બગી ગઈ એમ જણાય છે.
પૈસાની આવી સ્થિતિ છે એ સમગ્રજીવે તો ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે.

પૈસાપર મગ્ન ન રાખવાના સંબંધમાં આટલી વાત થઈ. ધનનું પ-
રિણામ વિચારવાની આવશ્યકતા જોઈ. જગતનો વ્યવહાર ધનથી ચાલે છે

ધન મમત્વ દાન,

૨૨૭

એ પ્રસિદ્ધ વાત છે, અને તેથી સર્વ પ્રકારે ધનપરથી મમત્વ ઉઠી શકતો ન હોય તેણે અન્યમાં નિશ્ચય કરવો કે અપ્રમાણિકપણે કે અસત્યરીતે ધન મેળવવું નહિ. મુખ્યત્વે ધનપર મોહ રાખવો નહિ એજ સૂત્ર છે, પછી એ શુદ્ધ શિખર ઉપરથી ઉતરીએ તો પડખેની નાની નાની ટેકરીઓ પરનો વિસ્તાર હવે બેઘાનો છે. પૈસા જેવી વસ્તુ માટે પ્રાણી એટલો બધો નબળો થઈ જાય છે કે તેની ખાતર ખોદું બોલે છે, પ્રયત્ન કરે છે, અને સુખે સુખ પણ શકતો નથી. આવી રીતે મનુષ્ય જીવનનો મોટો ભાગ અથવા આખો ભાગ પસાર કરી કર્મકાંડથી આત્માને બારે કરી અધોપાત પામે છે. વળી ધન મેળવતી વખત આ જીવ અનેક સંકટો સહન કરે છે, દૂર દેશ ગમન કરે છે, નીચ સ્વભાવના માણસોની આકરી કરે છે, અને શુભામંગીરી પણ કરે છે મુક્તિમાર્ગ સરસ કરવા સારૂ પણ આવાજ રચતા છે, અને ધ્યાનમાં લીન મુનિએ તંગીજત મુરંદીઓ પસાર કરી ગોદામાર્ગ નજીક કરે છે; પરંતુ આ જીવનો ઇરાદો ફર હાવાથી તેને બધું નર્કમાર્ગ સરસ કરનાર થાય છે. અનંતકાળથી ગોદમદિરામાં ચકચૂર થયેલો આ જીવ જરા પણ આખો ઉઘાડતો નથી, પોતાની જ્ઞાનશક્તિથી વિચાર કરતો નથી, આત્મવિર્ધિ ફાવતો નથી, અને અનંત લવસમુદ્રમાં બાટકપા કરે છે. માટે કોઈ પણ વિશુદ્ધ જીવન જીવવાનો ઇરાદો હોય તો અન્યાય માર્ગથી ધનપ્રાપ્તિ કરવાની તો છોડી રાખવી નહિ.

ધનપ્રાપ્તિ કરવાના સમ્બંધમાં બીજો નિયમ એ ધ્યાનમાં રાખવાનો છે કે અમુક સંપત્તિ પ્રાપ્ત થયા પછી તે વધારવાની ઇચ્છા છોડી દેવી. સામાન્ય નિયમ એવો છે કે દરેક કાર્યમાં માણસ એક જગ્યા (દૃષ્ટિબિંદુ મર્યાદા) બાંધે છે, અને ત્યાં પહોંચવાની ઇચ્છા હોય છે. ધન મેળવવાની બાબતમાં આજ ને દૃષ્ટિબિંદુ હોય છે તે બે વર્ષ પછી શરૂ કરવાનું બિંદુ થાય છે. આ લક્ષ્યકત જરા વધારે સ્પષ્ટ કરીએ. હાલ કોઈ માણસ પાસે બે હજાર રૂપિયાની પૂંજ હોય તેને દશ હજાર મળે તો બહુજ સારૂ એવી ઇચ્છા રહે છે. આ તેનું દૃષ્ટિબિંદુ થયું. અનુદ્રૂણે પવન વાય તો બે વર્ષમાં તે લાખ મેળવી દશ હજાર રૂપિયા એકઠા કરે છે, પણ તે વખતે તેને દશ હજારથી શરૂ કરીને લાખ મેળવવાની ઇચ્છા થાય છે. આવી રીતે મર્યાદાનું બિંદુ વારંવાર બદલાયા કરે છે. ઉપાધ્યાયજી કહી ગયા છે કે—

૨૨૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

છરે મારે નિર્ધનને શત ચાહુ, શત હાહુ સહસે લોડીએછરેછ,
 છરે મારે સહસ હાહુ લખલોભ, લખલાભે મન કોડીએછરેછ.
 છરે મારે કોડીથર નૃપઝલ્લિ, નૃપ ચાહિ ચકીપાણું છરેછ.
 છરે મારે ચકી ચાહિ સુરભોગ, સુર ચાહિ સુરપતિ શુખ ધણું છરેછ.

આવી રીતે દ્વિચિંદુ વારંવાર બદલાય છે, તેથી આખા જીવંતીમાં આ જીવને નિરાંતે બેસવાનો સમય આવતો નથી. આપણે જોઈએ છીએ કે લાભો રૂપિયા મેળવ્યા છતાં પણ ઘણા માણસો ઉપાધિ ઝોંઘી કરી શકતા નથી.

આ ઉપરાંત ધનપ્રાપ્તિનો સમય પણ મુકર કરવો જોઈએ. જીવંતીના અમુક વર્ષ પછી બાકીનો ભાગ તો તદ્દન ધાર્મિક જીવનગણના બનવો જોઈએ. તદ્દન વૃદ્ધવસ્થામાં ધર્મેનું સેવન બનતું નથી, અને દ્રવ્યપરનો મોહ જોહો ન થાય તો પછી ઝોંઘી વર્ષની ઉંમરે પણ સરવૈયાં કાઢવાં પડે છે. વળી પૈસા અને તેનાથી પ્રાપ્ત થયેલા વિષયભોગોને અમુક સમય પછી આપણે તથ દુષ્ટો સારે બહુ આનંદ આપે છે. ભટ્ટીપુરી કહે છે કે—
स्वयं त्यक्ता ह्येते शममुखमननं विदधते. ‘જો આપણે વિષયોને તથ દીધાં હોય તો તે બારે આનંદ આપે છે.’ આ પ્રમાણે હકીકત છે. માટે સંપૂર્ણ અથવા થોડો ત્યાગ કરવા સર્વેએ તૈયાર રહેવું જોઈએ.

પૈસાથી દુર્ગતિ થાય છે એમ કેટલીક વખત કહેવામાં આવે છે. પણ જો તેનો શુભ માર્ગ વ્યય થાય તો તેથી શુભગતિ થાય છે. જેઓ સર્વ પ્રકારે ધન ત્યાગ કરી શકતા નથી તેઓએ આ બાબત પર ખાસ વિચાર કરવો જરૂરનો છે. પૈસાના ત્રણ રસ્તા છે એમ વિદ્વાનો કહી ગયા છે. દાન (charity) ભોગ (enjoyment) અને નાશ (destruction) પૈસાનો ભોગ ભોગવવો એમાં સ્વ અને પરનો સમાવેશ થાય છે. પોતે તદ્દન કંગાલિયતથી રહેવું એવો અત્ર ઉદ્દેશ નથી. મધ્યમસર સારી રીતે રહીને વ્યવહાર ચલાવવો અને પછી બાકીના પૈસા દાન દેવામાં ખર્ચવા. જો આ બંને પ્રકારે પૈસાનો વ્યય નહિ કરવામાં આવે, અર્થાત્ પૈસાનો સંચય કરવામાં આવશે તો પૈસા પોતાની મેજે ત્રીજો રસ્તો (નાશ) લઈ લેશે. લક્ષ્મીનો સ્વભાવ સંચય છે, અને ઘણા વખત સુધી તે એક સ્થાનકે રહેતીજ નથી; માટે તેનો વ્યય કરવો એજ ઉત્તમ માર્ગ છે.

ધન મમત્વ દાન.

૨૨૬

પૈસાનો વ્યય ઉત્તમ ક્યો કહેવાય એ સવાલ બહુજ અગત્યનો છે, અને તેથી દર્શ તે પર વિચાર ચલાવીએ છીએ.

શરીરની ચોપણા કરવી, ઉત્તમ પદાર્થો ખાવાં, સારાં કપડાં છુટ રોડીંગ પહેરી કરવું, સ્કુવો બોંધાવવી, બોર્ડીંગ સ્થપાવવી, સ્કોલરશીપો આપવી, હોસ્ટીલો ઉઘાડવી, એ સર્વ પૈસાનો વ્યય છે. વ્યયમાં ત્રણ પ્રકાર છે. કેટલાક માણસો જરૂરીઆતની અથવા હોદ્દાના પ્રમાણમાં યોગ્ય વસ્તુઓ વાપરે છે તેને necessity અથવા decency કહેવામાં આવે છે, અને તેવા પ્રકારના વ્યય સામે કોઈપણ વાંધો નાં લઈ શકાય; બીજો વ્યય ઉડાઉપણાનો છે. અમુક માણસો અમુક ખર્ચ, આ બે પ્રકારમાંથી કયા પ્રકારમાં મૂકે તે તેની પૈસા સંબંધી સ્થિતિ, હોદ્દો અને સંજોગો ઉપર આધાર રાખે છે. દરેક માણસે રીતસર રહેવાની જરૂર છે, પણ જરૂરીઆત ઉપરાંત નફાનો વ્યય પૈસાનો થવા દેવો નહિ. આ બંને ઉપરાંત એક ત્રીજો પ્રકાર છે અને તે પોતાના પૈસાનો સાર્વજનિક અથવા ધાર્મિક વ્યય છે. સાર્વજનિક વ્યય એ charity ચેરીટી છે, અને એ વ્યયના અંતરભાગમાં દાનનો વિષય સમગ્રજીવ વ્યય છે.

આ ત્રણ પ્રકારનો દ્રવ્યનો વ્યય છે, એ અનુભવ પરથી જણાઈ આવે તેવું છે. હવે આ વ્યયને અંગે મનુષ્યે વિચાર શું કરવો એ તેના સંસ્કાર અને કેળવણી પર આધાર રાખે છે. સાંકડા સમૂહમાં ઉછરેલા માણસ પૈસાની વૃદ્ધિ દેખી બે ચાર સોસા બંગલા ખરીદે છે; તેમાં સુંદર ફર્નિચર જોઈતી કુવારાની જોડવાણુ કરે છે, સુંદર સ્ત્રીઓ પાસે નાચ કરાવે છે, અંધવાં વ્યભિચાર કરે છે કે એવું કોઈ પણ કાર્ય કરે છે કે જેમાં પોતાપણું બહાર આવે; જ્યારે વિશાળ હૃદયવાળો અને તેવા સમૂહમાં ઉછરેલા જીવનવાળો માણસ તે પ્રસંગે આખી કોમના, આખા ગામના, આખા દેશના અને આખી દુનિયાના વિચાર કરે છે. તેના મનમાં એમજ થવા કરે છે કે આ દુનિયા પરના સર્વ જીવો કેમ મુખી થાય? તેને માટે હું શું કરું? મારા પૈસા સૌથી ઉત્તમ રીતે તેઓ કેમ વાપરે? આવો માણસ ધનની અસ્થિરતા સમજે છે, તેપર વિચાર ચલાવે છે, અને પોતાની સમજણ પ્રમાણે પૈસા વાપરે છે, આંધી મૂકતો નથી. અત્ર જે બે પ્રકારના માણસોનું ચિત્ર બતાવ્યું તે યથાસ્થિત છે. બીજા પ્રકારનો માણસ વિચારનો અમલ કેવી રીતે કરશે તે સંકાહ

૨૩૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અને સંજોગપર આધાર રાખે છે, પણ તેના અંતઃકરણની ઉર્મિ બહુ ઉત્તમ અને પોતામાં આખા વિશ્વને સમાવનારી હોય છે. **વસુધૈવ કુટુંબકં** બુદ્ધિ-લાગ્યા આ મનુષ્યના જીવનમાં જે ઉચ્ચતર અભિલાષા હોય છે, અને દીન દુઃખી તરફ વતસલબાવ હોય છે તેનું વર્ણન કરવું મુશ્કેલું છે. જેનું અંતઃકરણ આદર હોય તેને તેનો ખ્યાલ રાહજા આવશે. (અપ્રકૃત)

શ્રી વડોદરા ખાતે મળેલી ત્રીજી જૈન કોન્ફરન્સમાં કાર્તિક વદી ૬ સોમવારે ધાર્મિક કેળવણીના સંબંધમાં શા. કુંવરજી આણંદજીએ આપેલ ભાષણ.

મેટરિયાન પ્રેસીડેન્ટ સાહેબ, જૈનવર્ગના પ્રતિનિધિઓ અને માયાજી બહેનો! કેળવણીના સંબંધમાં મારી અગાઉના વક્તાઓ ઘણું બોલી ગયા છે તેથી જો હું તેને તે બોલું તો આખો નિરોપણ બંતું લાગશે. મારો યોગદાનો વિષય ખાસ ધાર્મિકકેળવણીનો છે. હું એમ માનું છું કે આ કોન્ફરન્સનું, આપણા જૈન સમુદાયનું અને આપણી દરેકની જીંદગીનું અન્યથા બિંદુ ધાર્મિક કેળવણીજ છે. ધાર્મિક કેળવણી શિવાયનું બીજું બધું નિરર્થક છે. વ્યવહારિક કેળવણી ગમે તેટલી હોય, મોટી મોટી ડીગ્રીઓ મેળવે, મોટા મોટા હોદ્દા મેળવે, મોટા વેપારી બને, પાંચ સાત મીલો કાઢે, લાખો રૂપીઆના રજનારા થાઓ, દેશમાં નામ કાઢે, પણ જો તમે ધાર્મિક કેળવણી લીધી નથી અને આપણા સંચાલકૃષ્ટ જૈનધર્મનું સ્વરૂપ સમજી તેના પર અંતઃકરણથી પ્રીતિ લગાવી નથી તો તે બધું તમારું નકાસું છે એટલુંજ નહીં પણ તમારી તે જીંદગી પણ નકામી છે, ફોગટ બારણૂત છે, અને દુર્ગતિમાં લઇ જનારી છે. આપણે અહીં મળ્યા છીએ તે ધાર્મિક કેળવણીનું-ધાર્મિક લાગણીનું પરિણામ છે. નહીં કે દ્રવ્યવાન્ થયાનું અથવા સામારિક કેળવણીમાં આગળ વધ્યાનું આ પરિણામ છે. હવે પણ આ કોન્ફરન્સને તે જોજા આગળ વધારશે કે જેના હૃદયમાં ધાર્મિક લાગણી હશે, ધર્મ ઉપર પ્રીતિ હશે, બીજી બાબતો કરતાં ધર્મને વહાલો ગણતો હશે. આવી જા-

શ્રી વડોદરા ખાતે મળેલી ત્રીજી કોન્ફરન્સમાં કરેલ લાપણ. ૨૩૨

ગણી, આવી પ્રીતિ કે આવી વહાલપ ધાર્મિક કેળવણીજ ઉત્પન્ન કરી શકશે; માટે ખ્યાસ બંધુઓ! તમે તમારાં બાળકોને બાલ્યાવસ્થાથી ધાર્મિક કેળવણી આપો, ધર્મજ કરો, ધાર્મિક શક્તિવાળા કરો, જેથી આગળ ઉપર પ્રમાણિક પણ તેઓજ થશે, પાપનો ભય તેમનેજ લાગશે, દુરાચારથી તેઓજ અળગા રહેશે, બક્ષાબક્ષ ને પેવાપેવનો વિચાર તેઓનેજ રહેશે. આપણે તેવા ધાર્મિક શક્તિવાળાઓનું જ કામ છે. એવાઓનું કામ નથી કે જેઓ અહીં તો શોભાનાં પુતળાં થઈને અથવા હાથા હમરા થઈને એસે અને બહાર જઈને બક્ષાબક્ષનો કે પેવાપેવનો વિચાર પણ ન કરે. હાલમાં ધર્મજ કેળવણીના પરિણામે બક્ષાબક્ષ ને પેવાપેવનો વિચાર તદ્દન નાશ પામ્યો છે. એવી ચોખ્ખોળ (વિચારણા) નાકાળી (નિર્વૃદ્ધ) ગણાવળી છે. ગમે તે આવું પીયું અને ઢેનધર્મી કહેવાયું એમ આલસ લાગ્યું છે, પણ ઢેનધર્મના કાયદા સખ્ત છે. એમાં તેવું ચાલી શકે તેમ નથી. એ કાયદા હાલ તો જો કે તમને સખ્ત લાગે તેવા છે ખરા પણ તે તમને દુર્ગતિમાં જતા અટકાવનારા છે, આગામી દુઃખને રોકનારા છે અને જગત્માં તમારી વાસ્તવીક કીર્તિને ફેલાવનારા છે.

જે કુટુંબમાં બાલ્યાવસ્થાથીજ ધાર્મિક ગોષ્ઠ અપાય છે તેની ખુબી ઓરજ છે. તેના દાખલા તરીકે આપણા મી. ગુલાબચંદળ દેહુતેજ બુઓ. એ તેમની માતૃશ્રીની સુશિક્ષાનું પરિણામ છે. આપણે તેવાજ નરોત્તું કામ છે. જન્મવું પણ તેવાઓનુંજ સાર્થક છે. બીજાઓનું જન્મવું નહિ જન્મ્યા બરાબર છે. આપણા વર્ગને દિતકર નથી તેમજ તેના આત્માને પણ દિતકર નથી. બીજી ગમે તેટલી કેળવણી લીધી હોય પણ ધાર્મિક કેળવણી શિવાય તે મનુષ્ય પણ સમાન છે. અખંડ પ્રકાશ ધર્મજ્ઞાનરૂપ દીપકનોજ છે, બીજા દીપક અસ્થસ્થિતિવાળા છે, આ દીપક દીર્ઘ સ્થિતિવાળો-યાવત્ હંદગી પવેતતો છે.

આ કોન્ફરન્સ તરફ સહજ પણ લાગણી ધરાવનારા હૃદયમાં તેવા દિપકનો સહભાવ સમજવો અને જેઓ આ કોન્ફરન્સ તરફ અભાવ-અપ્રીતિ બતાવનારા છે તેઓના દિલમાં ધર્મપુદ્ધિનોજ અભાવ સમજવો. કારણ કે આ કોઈ ખાનગી મંડળ નથી, સ્વાર્થી મંડળ નથી, પક્ષપાતી મંડળ નથી; માત્ર ઢેનધર્મની ધ્વજા દરકાવનાર, ઢેનધર્મની ઉલ્લસ સ્થિતિનું સર્વને ખાન કરાવનાર, ઢેનગ્રાસનો વિગ્રાત કરનાર મંડળ છે. આવા મંડળ મેળવવા પાછળ કરેલો પ્રયાસ આ બંધુઓ પૈસા પૂરેપૂરા સાર્થકજ છે.

૨૩૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

આવી સર્વોત્તમ ધાર્મિક કેળવણી બાલ્યવયથી મળેલી હોય તો તેનું પરિણામ આત્મશ્રેયમાં આવે છે તે હું એક નાના સરખા દૃષ્ટાંતથી સિદ્ધ કરી આપીશ.

“મનુષ્યના જાનને મદાદરસાનામે રાખી હતી. તેને અનુક્રમે જાત પુત્ર પણ હતો. તે દરેક પુત્ર જ્યારે બાલ્યાવસ્થામાં પારણમાં સુતા સુતા રેતા હતા ત્યારે મદાદરસા- તેને વિચકાવતી વિગકાવતી કહેતી હતી કે મૃત્યોર્ધિનેષી કિં વાલ ! (હે બાળક ! શું તું મૃત્યુથી બહીને રહે છે? કે હું જન્મ્યો માટે હવે મારે મરવું પડશે !) પણ બે તે કારણથી તું રેતો હોય તો તેમાં તારી ભુલ થાય છે કેમકે- **સ ચ મતિં ન મુંચતિ** (તે બહીને તેને મુકી દેતો નથી) અર્થાત્ મૃત્યુથી બાંધે તેને પણ મરવું તો પડેજ છે. પરંતુ એક રસ્તો છે, તે એછે કે- **અજાતં નૈવ ગ્રહ્ણાતિ** (જે જન્મે નહીં તેને મૃત્યુ ગ્રહણ કરી શકતું નથી) માટે જે પુત્ર ૧. **કુરુ યત્નં અજન્માનિ** (જન્મ ન લેવો પડે તેવો પ્રયત્ન કર) અર્થાત્ એવું ધર્મસાધન કર કે જેથી ફરીને જન્મવુંજ પડે નહીં અર્થાત્ આ ભવમાંજ મોક્ષ પ્રાપ્ત થઈ જાય. એવો પ્રયત્ન એજ છે કે જ્ઞાન દર્શન આસ્ત્રિનું સમ્યક્ પ્રકારે આરાધન કરવું. તેથીજ પ્રાણી મોક્ષ મેળવી શકે છે. બાળકને પણ સંજ્ઞા પૂરેપૂરી હોય છે. પોતાની માતાના વારંવાર બોલેલા આ વચનો ઉપર ધ્યાનપાત્ર કરતાં તેનાં દરેક બાળકને પોતાની બાલ્યાવસ્થામાં પારણમાંજ જ્ઞાતિસ્મરણ જ્ઞાન થયું, વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થયો અને ઉમર લાયક થયે દરેક આસ્ત્રિ લાઇ લઇને સદ્ગતિના બાળન થયા.

આ નાના સરખા દૃષ્ટાંત ઉપરથી આપણે બહુ ધડો લેવાનો છે. આની માનાઓ પણ ક્યાં છે ? ક્યાંથી હોય ? એની કાંઈ જુદી બાણી નથી. એ બધું આ કેળવણીનું પરિણામ છે. સ્ત્રી વર્ગને વિશેષ આવશ્યકતા માર્ગિક કેળવણીનીજ છે. એવી કેળવણી લીધેલી માતાજી પોતાના બાળકને આવેલો ઉપદેશ આપી શકે.

વખત બહુ ધોડો મળેલો હોવાથી હું વધારે કહેતા અશકત છું પણ ટુંકામાં એટલુંજ જણાવું છું કે તમે તમારું મધ્યમિંદુ બળવળો. આ કોન્ટ્રસ તમને મોટા વેપારી થવા, મોટા અમલદાર થવા કે મોટા ધનાઢ્ય

બાપુ સાહેબ રાય બુધસિંહજી ભાવનગરમાં પધારવું. ૨૩૩

થવા ઇચ્છતી નથી પણ તમને મોટા ધાર્મિક થવા ઇચ્છે છે, ખીન્ન તો બધાં ધર્મરૂપ કલ્પવૃક્ષના ડાળાં પાંખમાં છે. ધર્મી પુરુષને એતો બધું સ્વયમેવ ઇચ્છાનિના પ્રાપ્ત થાય છે માટે મારી હેવટની પ્રાર્થના છે કે એકાંત અઢી-તીય સારજીત ધાર્મિક કેળવણી બાળીને બાળ્યો ને બાળ્યો તમે ધાર્મિક કેળવણી લ્યો અને તમારાં બાળકોને ધર્મજ્ઞ કરો, ધાર્મિક કેળવણી આપો કે જોયો તમારું ઐદિક ને આમુષ્મિક બંને પ્રકારનું હિત થાય.

તથારતુ.

બાપુ સાહેબ રાય બુધસિંહજી બહાદુરનું ભાવનગરમાં પધારવું.

(તસંબંધી વર્તાત.)

શ્રી વડોદરામાં મળેલી ત્રીજી કોન્ફરન્સમાં પ્રમુખ તરિકે ખીરાજી જૈન સમુદાયને લાભ આપી તેમજ અમુલ્ય લાભ મેળવી બાપુ સાહેબ શ્રી સિદ્ધાચળજી યાત્રા નિમિત્તે પધાર્યા હતા. ત્યાં તીર્થયાત્રાનો, તેમજ મુનિ દર્શન અને મુનિ દેશનાનો લાભ લઈ શ્રી તાળધ્વજગિરિની યાત્રા કરવા પધાર્યા હતા. ત્યાં યાત્રા કરી જૈન પાઠશાળા સ્થાપી પાછા પાણીતાણે આવીને ત્યાંથી ભાવનગર માગશર વહિ ૮ મે પધાર્યા હતા. દરબારેશ્રી તરફથી કિનારા નિગેરેનો બહુ સારો જલોળાવ થયો હતો. શ્રાવક સમુદાયના આગેવાન ગ્રંથસ્થો તેમજ રાજકર્મ્ય ખાતાના અધિકારી રેશનપર લેવા ગયા હતા. ખીન્ને દિવસે મેદુરજાન દિવાન સાહેબ અને નામદાર મહારાજ સાહેબની મુલાકાતનો લાભ લીધો હતો.

વહિ ૧૬ શે પન્થારા શ્રી ગંભીરવિજયજી મહારાજના વ્યાખ્યાનમાં પધાર્યા હતા, અને વ્યાખ્યાન સાંભળી બહુ હર્ષિત થયા હતા. બપોરે મોટા દેરાસરે તેઓ સાહેબ તરફથી શ્રી પંચકલ્યાણકની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી, અને આંગી રેશની નિગેરેથી સારી રીતે જિનભક્તિ કરી હતી.

૨૩૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વદ ૧૦ મે રાત્રે શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાની મીટીંગ મેળવવામાં આવી હતી. બાપુ સાહેબને પ્રમુખ સ્થાન આપવામાં આવ્યું હતું, અને સભાના મૂળ પ્રમુખ કુંવરજી આણંદજીએ સભાનો ઇતિહાસ તેમજ સભા તરફથી થયેલ અને થતાં (ચાલુ) શુભ કાર્યોનું વર્ણન ટુંકમાં કરી ખતાવ્યું હતું. તે સાંભળી બાપુ સાહેબ બહુ પ્રસન્ન થયા હતા. ત્યારબાદ બાપુ સાહેબને સભાનું પેટ્રનપણું સ્વીકારવા સભા તરફથી અરજ કરવામાં આવી હતી. તે બાપુ સાહેબે કેટલાક વિશેષ ખુલાસા મેળવ્યા બાદ સ્વીકારી હતી; અને સભાને રૂ. ૫૦૦) બક્ષીસ તરીકે આપવા પોતાનો ખુશી પો જણાવ્યો હતો. સભાએ ઘણા આભાર સાથે તેનો સ્વીકાર કર્યો હતો.

વદ ૧૧ શે શ્રી સંઘ તરફથી બહાર ખબર બહાર પાડીને બાપુ સાહેબના પ્રમુખપણા નીચે બહાર મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. દોઢાં મેળાવડાના ઉપાશ્રયનું વિશાળ મકાન છતાં માણસો સમાતું નહોતું. સભાની અંદર ખાસ જૈન કોન્ફરન્સ સંબંધી વિષયજ લાઘ્ય ધરવામાં આવ્યો હતો. શા. કુંવરજી આણંદજીએ “વડોદરે કોન્ફરન્સમાં શું થયું છે અને તે સંબંધમાં આપણે શું કરવું જોઈએ.” તે વિષયપર બહુ વિસ્તારથી ભાષણ આપ્યું હતું. બીજાપણ બે ચાર ગૃહસ્થો તે સંબંધમાં બોલ્યા હતા. જૈનવર્ગનો અપૂર્વ ઉત્સાહ જોઈ બાપુ સાહેબ બહુ ખુશી થયા હતા.

પન્યાસજી ગંભીરવિજયજીના શિષ્ય વર્ગને ભણાવવા માટે હાલમાં બારસદી ખાસ એક વૈદ્યાકરણી શાસ્ત્રીને બોલાવવામાં આવેલા છે. તેનો માસિક પગાર રૂ. ૪૦) છે. આ બાબત બાપુ સાહેબને નિવેદન કરતાં ત્રણ વર્ષ પર્થ તે શાસ્ત્રીનો અરથો પગાર પોતાની તરફથી આપવા તેઓ સાહેબે વિચાર જણાવ્યો હતો; જેથી પન્યાસજીનું દિવપણુ પ્રસન્ન થયું હતું.

વદ ૧૨ શે સવારે જૈનકન્યાશાળામાં અભ્યાસ કરતી સુમારે ૨૨૫ કન્યાઓને ઇનામ આપવાનો મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. સમુદાય સારો મળ્યો હતો. બાપુ સાહેબ તરફથી સુમારે રૂ. ૧૦૦) ઉપસંતતી કિંમતનાં વસ્ત્રો, ઇનામ તરીકે આપવામાં આવ્યા હતાં. કન્યાઓના અભ્યાસને ઓથી બહુ ઉત્તેજન મળ્યું હતું.

વર્તમાન સમાચાર.

૨૩૫

બાપુ સાહેબ દાદા સાહેબની વાડી ગાંહેના મહાન જૈન મંદિરના દ-
શને ગયા ત્યારે ત્યાં નવું બનાવવામાં આવેલું જૈનમોડીંગનું મકાન પણ
તેઓ સાહેબને બતાવવામાં આવ્યું હતું. તે સંબંધી તેઓ સાહેબે વધારે
હકીકત પુછી હતી, એટલે બંધી હકીકત સમજાવવામાં આવી હતી. છેવટે
કહેવામાં આવ્યું હતું કે-આમાં અભ્યાસ કરવા આવનારા ઉંચી કેળવણી
લેનારા વિદ્યાર્થીઓને જોરાગરી શીવાય બીજી બંધા પ્રકારની મદદ આપવામાં
આવશે. તેનો વાર્ષિક ખર્ચ સુમારે રૂ. ૩૦૦૦ લગભગ થશે. તેટલા ઉપરથી
બાપુ સાહેબે તે આહુ ખર્ચમાં ત્રણ વર્ષ પર્વત ચરણો ખર્ચ આપવા પોતાં
નો નિવાર બતાવ્યો હતો.

આ પ્રમાણે અનેક કાર્યોમાં પોતાની ઉદારતા બતાવી, જિનદર્શન, સુનિ
રાજની દેશના, જિનરાજ ભક્તિ, જ્ઞાન કાર્યમાં ઉત્તેજન વિગેરેનો અપૂર્વ
લાભ મેળવી બાપુ સાહેબ વહ ૧૨ ની સાંજના શ્રી મહીનાચળની યાત્રા
કરવા પધાર્યા છે. તેઓ સાહેબ ત્રણ દિવસ હાવનગરમાં રહ્યા, પરંતુ તેટલો
વખત આ સંઘમાં આનંદ મળેલો વર્તાવો છે. બાપુ સાહેબનો શ્રી સંધે
યથોચિત સત્કાર કર્યો છે, જેથી તેઓ સાહેબ પણ બહુ પ્રસન્ન થયા છે; ઉત્તમ
પુરોષો બધાં જાય છે ત્યાં સ્વપરને લાભના કારણબૂત થાય છે એ સિદ્ધિ વાત છે.

બાપુ સાહેબ તળાજે પધાર્યા ત્યારે ત્યાં પણ જૈન પાઠશાળામાં દર
વર્ષે રૂ. ૧૨૫) આપવા કલા છે, અને પ્રસંગોપાત્ત ત્યાં આવેલા શ્રી ડાઠા
વાળાઓને પણ ત્યાંની જૈનશાળામાં વાર્ષિક રૂ. ૭૫) આપવા કહ્યું છે, તળા-
જમાં બે દિવસ રહી આંગી ખૂબ સ્વામીવાત્સલ્યાદિ શુભ કાર્ય કર્યો છે; જેથી
ત્યાંનો સંઘ પણ બહુ હર્ષિત થયો છે.

બાપુ સાહેબને જ્ઞાન દાનનો બહુ શોખ છે. સાંભળવા પ્રમાણે ૫૭ જૈનશા
ળાઓ તેઓ સાહેબની મદદથી આવે છે. જ્ઞાન દાન સમાન બીજું કોઈ
દાન નથી. એવાકરને તેઓ સાહેબજી ખરેખર સમજ્યા હોય એમ જણાય છે.

૨૩૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી ભાવનગરથી નીકળેલો સંઘ—શ્રી ભાવનગરથી શા. આણુંદછ પર્યટાતમે માગસર શુદ્ધિ ૭ મે શ્રી સિદ્ધાચળજીનો છરી પાળનો સંઘ કાઢ્યો હતો. ચાર દિવસે પાલીતાણે પહોંચ્યા હતા. ત્યાં શુધ્ધીનો તમામ ખર્ચ તેમને માથે હતો. ગાડીઓ ૩૫ અને માણસો ૫૦૦ દિપરાંત ચલ્યા હતા. લગભગ અઢીશે માણસો આવ્યા હતા. સાથે મુનિરાજના હાથ ૬ અને સાધ્વીના હાથ ૯ હતા. સંઘમાં જનારાઓને સારો આનંદ થયો હતો.

શ્રી જામનગરથી સંઘ—શ્રી જામનગરથી શ્રી ખીરનારજી અને સિદ્ધાચળજીના સાથ કરતાં ચાર રાત્રી નીકળેલો જામનગરના જામનાં પર્ણે ૬, શ્રી ખીરનારજીનાં જામનાં નામ સાથે પચ્ચ મેળની બાંધે દરી ૬, માણસ ૧૦૦૦ થી ૧૫૦૦ લગભગ છે. સંઘની શોભા બહુ વખણાય છે. મહેલા દ્રવ્યનો આવડા ઉત્તમ કાર્યમાં વ્યય કર્યો તેવું તેવું કૃપા છે.

શ્રી અમદાવાદનો સંઘ—શ્રી અમદાવાદથી શા. વાડીલાલ જોશીલાકરે શ્રી સિદ્ધાચળજીનો સંઘ કાઢ્યો છે. સાથે માણસ હવર લગભગ છે સાધુ સાધ્વીનો પરિવાર પણ સારો છે. પોસ શુદ્ધ ૩ ને શ્રી સિદ્ધાચળ પહોંચી જવાના છે. ચાલુ વર્ષમાં મસ્જીની શાંતિ રહેવાથી તેમજ યાત્રાની છુટ રહેવાથી શ્રી સિદ્ધાચળજીની યાત્રાએ પુષ્કળ યાત્રાળુઓ આવી શક્યા છે. શેઠ આણુંદછ કલ્યાણજીના કારખાતામાં પણ સારી આવક થઈ છે.

શ્રી સમેતશિખરજીનો સંઘ—શ્રી અમદાવાદથી શ્રી સમેતશિખરનો સંઘ માગસર શુદ્ધિ ૧૦ મે નીકળ્યો છે. શ્રી ભાવનગરથી પણ વેરા અમરવદ જસરાજની આગેવાની નીચે ૧૦૦ દિપરાંત માણસો કાર્તિક વદિ ૫ મે મનેતશિખરજીની યાત્રાએ નીકળેલા છે. માર્ગમાંથી બદારગામનું માણસ ૮૦ લગભગ બચ્યું છે જેથી બશેને મુમારે માણસો થયેલા છે. માગસર વદ ૧૦ મે એ સંઘે શ્રી પાર્થનાથજીની જન્મભૂમિ કાશીનગરીનો લાભ લીધો છે. જન્મતિ થયેલ ત્યાં પહોંચવાથી બહુ આનંદ થયો છે. ત્યાંથી નીકળીને એ સંઘ પોસ શુદ્ધિ ૧ લગભગ સમેતશિખરજી પહોંચી જવા સંભવ છે.

ત્રીજી જૈન શ્લોકોનાં અર્થ કોષ્ટક-સ.

૨૩૭

ગૃહકાર્યની જનનજનમાંથી છુટી દરવર્ષે અસુક દિવસો તો તીર્થયાત્રામાં આવકભાઈઓએ ગાળવાજ નોંધ્યો. આવકના કૃત્યોમાં તીર્થયાત્રાએ આવશ્યક કૃત્ય ગણાય છે અને વાર્ષિક કૃત્યોમાં જે વળ પ્રકારની યાત્રાઓ કરવાનું બતાવેલું છે તેમાં પણ તીર્થયાત્રા મુખ્ય બતાવેલી છે.

શ્રી બનારસ જન પાઠશાળા--શ્રી બનારસ જનને ત્યાંની પાઠશાળાની મુદ્દાકાત લેનારા જૈનમર્ગના આગેવાન ગૃહસ્થો તેના સંબંધમાં બહુ સારો અભિપ્રાય બતાવે છે એ સતોષ પામવા યોગ્ય છે. શ્રી અમદાવાદ નિવાસી શેઠ મનસુખભાઈ ભાગુભાઈએ વજરે જોઈને બહુ સારો અભિપ્રાય લખી આપ્યો છે. હાલમાં ગયેલા શ્રી ભાવનગરના સંવતના આગેવાનો પણ પત્રદ્વારા બહુ શ્રેષ્ઠ અભિપ્રાય જણાવે છે. મુનિરાજ શ્રી ધર્મવિજયજીના સતત પ્રયાસથી ત્યાંનું કામ બહુ ઘેર જિતિમાં આવેલું છે. હાલમાં ત્યાં જ મુનિરાજ અને તે પાસેના નિવાસીઓ અગાધ કરે છે. દરેક જૈનગૃહોમાં આ બાબતે ગયાશકિત મદદ આપવી પડે છે.

સાર્વ જનિક ઉન્નતિની સર્વોત્તમ કુંચો.

(લખનાર શા. રાયચંદ કસગચંદ)

પ્રિયતમ બંધુઓ અને ભગિનીઓ; આપણી સર્વદેશી ઉન્નતિનો સરળ માર્ગ દર્શાવ્યા પહેલાં હું આપ સમક્ષ નિવેદન કરું છું કે આ સંધિ લીલાતું સ્વરૂપ કેવા પ્રકારનું છે તે વિષે કોઈપણ કાળે વિચાર કરવા આપને સૂઝ્યું હશે નહિ. હું તે વિષે અત્રે જે ચિંતાર ખડો કરીશ. અથવા મારા અંતઃકરણના ઉદ્દગાર કાઢીશ તે વિષે આપ દુરસદે મનન કરજો; અને જો તે આપના કર્ણ પુટને ઉઘાડવા શક્તિમાન થાય, તો પરસ્પર મહેનત સંકળ નહિતો વૃથા સમજી આપના કહિન કર્મપર દોષ મૂકજો; પરંતુ જે સાચું હોય તે દુનિયાના એક પ્રાણીની દરજ્જા તરીકે પ્રગટ કરવું જોઈએ. કહ્યું છે કે—

મિયં વા વાદિ વા દ્વેષ્ય, કુર્મં વા યદિ વાશુમમ્ ।

અપૃષ્ઠોડપિ હિત વક્ષ્યેત્, યસ્ય નેચ્છેત્ પરામવમ્ ॥

અર્થ—“જો માણસ બીજાનો પરાભવ મુચ્છતો ન હોય તેણે તેને પ્રિય લાગે અથવા અપ્રિય લાગે સારું લાગે વા નરમું લાગે તોપણ હિતકારી વાક્ય તેના પૂછ્યા વગર પણ કહેવું જોઈએ.”

૨૩૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

આ શૃષ્ટિલીલાની સંકલ્પના અતિગહન, શુભ તથા અમેદન છે તે છતાં આપને જણાવવા રત્ન લઈશું કે, કદરતે એવી એક અગત્ય કુંઘી આપણને બચેલી છે કે જેનાથી આ સૃષ્ટિ રચનાની માહિતી મેળવી તેના ગડન બંદારમાં પ્રવેશ થઈ શકે છે. પણ તેની માહિતી મેળવ્યા સિવાય કોઈ પણ વખત તત્ત્વ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી. આપણે અનેક વખત વાંચ્યું અથવા સાંભળ્યું પણ છે કે “શ્રાવક તે જે લાહે નવતત્ત્વ” જે નવતત્ત્વ બળે તેને શ્રાવક કહીએ અલબત્ત આ કહેણું ખરું છે, કારણ કે તત્ત્વનું જ્ઞાન નાતે વિશ્વનારાયણે વિશેષ ગુરૂ દ્વારા નથી, અને તેથી જેઓમાં તથા પશુમાં કાંઈપણ વહાણ હોય તેમ જળાનું નથી કહ્યું છે કે—

આહાર નિદ્રા ભય મૈથુનં,
સામાન્ય મેસત્ પશુભિર્નરાણામ્ ।

एको विवेको ह्यधिको मनुष्ये,
विवेक होनाः पशुभिः समानाः ॥

અર્થ:—આહાર, નિદ્રા, ભય, તથા મૈથુન, એ ચારે બાબતો પશુ તથા મનુષ્યમાં સમાન છે; પણ એક વિવેકન મનુષ્યમાં અધિક છે માટે જે વિવેકથી હીન હોય તે પશુ સમાન જાણવા અલબત્ત, ‘આપણામાંનાં’ કેટલાક નવ તત્ત્વનો અભ્યાસ કરીએ તે થઈ શકે તેમ છે, તથા કેટલાકે કરેલા પશુ હોય છે પરંતુ તે છતાં વિવેક (સદ્ સદ્ વિચાર)ની ખામી આપણામાં ધણીજ માત્રમ પડેછે; આપણે તત્ત્વજ્ઞાન જાણીએ છીએ પરંતુ તે આપણું જ્ઞાન સત્યનું પુસ્તકમાંજ રહેછે, ક્રિયામાં આવતું નથી. તેને માટે કહ્યું છે કે:—

शास्त्राण्य धीत्यापि भवन्ति मूर्खा
यस्तु क्रियावान्पुरुषः स विद्वान् ।
सुचिंतित चौषध मातु राणां
न नाम मात्रेण करोत्य रोगम् ॥

ત્રીજી જૈન શ્લોકોનાં અર્થ કોન્ફરન્સ

૨૩૯

શાસ્ત્ર અરૂંધા છતાં પણ જે ઉદ્યોગ રહીત હોય તે મૂર્ખ, અને જે ઉદ્યોગી હોય તે વિદ્વાન કહેવાય છે, કેમકે સારી રીતે ચિંતન કરેલું આપધ નામ માત્રે કરી રોગીઓને આરોગ્ય કરવું નથી પણ તેને આવામાં (અનુભવવામાં) આવે તોજ આરામ કરે છે.”

આપણા પરમપૂજ્ય તીર્થંકર ગુણધરોએ પણ કહ્યું છે કે જ્ઞાન ક્રિયા લવામાં માત્ર: તથા પ્રથમ જ્ઞાન પછી દર્શન (શ્રદ્ધા) અને ત્યારબાદ આરિય જ્ઞાન તં માત્ર જ્ઞાનને ગમે તે પદારથ જ્ઞાન ગેળાનીએ પરંતુ જો તે (આરિયમાં) અમલમાં ન આવે શકે તો તે જ્ઞાનથીયું જ્ઞાન માત્ર વેડ સમાન છે અને જ્ઞાન જ્ઞાન કરણ એજ હોય છે કે તે જ્ઞાન આપણા આત્માથી શ્રદ્ધા (દર્શન) પૂર્વક ચલણ કરવામાં આવ્યું હોય નથી, અને તેથી કરીનેજ ‘શ્રી આનંદ કિર્તન’ પદારથ કહે છે કે ‘શુદ્ધ અદ્ધાનવિષય સર્વ કિરિયા કરી, છારપર લીંપણું સરસ જાણું’ વળી નરસિંહ મહેતાએ કહેલું છે ‘જ્યાં લગી આતમા તત્વ ચીન્મે નહિ ત્યાં લગી સાધના સર્વ જૂઠી, માટે દેખા દેખીથી જે ક્રિયા કરવામાં આવે છે તે ગાડરીયા પ્રવાહની જેવી તથા જડત્વનો ગુણ ધરાવનારી હોવાથી ત્યાજ્ય છે; આત્મિક ગુણ ધરાવનારી ક્રિયા તો શ્રદ્ધા પૂર્વકનીજ છે માટે પ્રથમ તો વિષેકપૂર્વક સારાસારનો વિચાર કરી શ્રદ્ધાને દૃઢ કરવી એટલે સમકિત ગુણ પ્રાપ્ત કરવો, અને તે ગુણ પ્રાપ્ત થયો તો પછી આ ભવાર્થ ઉતરવો શક્ય દોહિલો નથી:—

અંતો મુહુત્ત મિતાંપિ ફાસિઅ હુજ્જ જોહિ સમ્મત્તં ।

તોસિ અવહ્ન પુગલ, પરિઅટ્ટો ચેવ સંસારો ॥

“જેને અંતર્મુદ્દા માત્ર પણ શુદ્ધ સમકિત ફરસ્યું હોય એટલે સત્ય દેવગુરુ ધર્મે વિષે દૃઢ આસ્થા થઈ હોય તો જે અનંતા પુદ્ગળ પરવર્તનથી સંસારાર્થવામાં ગળકા ખાતો હોય છે તેને પછી તે સમુદ્રનો પાર પામવા માત્ર અર્ધા પુદ્ગળ પરવર્તનજ પાકી રહે છે—

દૃઢ આસ્થા થવી તે ઘણીજ મુશ્કેલ છે તે આસ્થા ગાડરીયા પ્રવાહની પદ્ધતિ પકડવાથી થતી નથી પરંતુ ખાસ તે જાખત સત્યાસત્યના નિર્ણય પૂર્વક ધ્યાનમાં રાખવાથી થઈ શકે છે, તથી આપણા વિચારોને હમેશાં નિર્મળ

૨૬૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અનાવતા રહેવું, કારણ કે આશય શુદ્ધ હોવાથી કર્તવ્ય પાળુ શુદ્ધ થાય છે કહ્યું છે—Thought is the father of action—વિચાર તે કાર્યનો પિતા છે વિચારો શુદ્ધ કરવાનું કામ આપણું છે અને તે ઉદ્યમથી સુસાધ્ય છે. કહ્યું છે—

उद्यमेन हि सिद्ध्यन्ति कार्याणि न मनोरथैः ।

कातरा इति जल्पन्ति यद्भाष्यं तद्भविष्यति ॥

“ ઉદ્યમે કરીનેજ ગરી કરી સિદ્ધ થાય છે, માત્ર મનોરથે કરીને થતા નથી; તેમ છતાં (કાતર) બીકણ પુરવેજ ‘ જૈમ નરીજનો કાપ્યુ’ હશે આપણ બારી હશે તેમ બનશે ” એવું કહે છે ” હવે આપણે આપણા વિચારવાદમાં ખાતે શું પાલન કરતાં અને તેના માટે કર્મ કુંગી આપણી ખાતે છે તે પત્ર આપણિક બા છે, બેજક, ને કુંગી આપણી ખાતેજ છે, આ દરેકના સરીશમાં છે, આપણા ઉત્તરમાં (ચલક)માં પડી રહેલી દેવતા તે કટાક્ષ બપ છે, અને નિમિત્તે ચેતજ ચલ ઉપાવવામાં પડી રહેલાથી ખાતાનું સુખપાનું વખાસી બપ છે તેને સંબંધ કરવાને આપણે આપણા તબ્બ બલિષ્ઠ માંતે નથી. ને વિચારત વખતમાં (ચેતવણ)માંજ પડી રહ્યાં ખાતાનો કામ અતીત કરવા ખુબી છે. આપણી ઉદ્દેશો તથા બટ પદ્ધતિને આ આ તમાને એવો અંત કરી લીધો છે કે તે કાલ વખત આ ચત્રાન આશિક્કિ સમતકારવાળી કુંગીની સલાહ લેતા જતો નથી. જો તે તેની સલાહ લઈ આ દુનિયારથી તાળાને ઉઘાડ્યા પ્રગત કરે તો તરત તેને આ સુષ્ટિ સ્વરૂપ સહજ સમગ્રજાન્ય તેમ છે પરંતુ તે કુંગી અનંતકાળથી કટાક્ષ રહેલી તેમજ અવેગ્ય પ્રભાવવાળી થઈ જવાથી આ તાળું ઉઘડતું નહોતું તથા આગરવરતું જ્ઞાન મળી શકતું નહોતું; પરંતુ આ મનુષ્ય બવમાં તો કુદરતે એવી ખુબીદાર કુંગી દરેક માણસને બક્ષી છે કે જો તે તેનો ઉપયોગ કરવા માંડે તો તેને ચેતીદારમાં થવા પ્રયાસથી આ અનંત કાળથી નહિ ઉઘડેલ અને દુકર તાળું રચત: ખુલ્લું થઈ જાય તેમ છે.

આપણું.

જાહેર ખેખર.

(લાવનગર જૈન યોડીંગ સંબંધી)

સર્વ જૈનખંડુઓને ખખર આપવામાં આવે છે કે ઇચ્છે
સોતમાં ધોરણમાં અથવા કોલેજમાં અભ્યાસ કરવા ઇચ્છનારા જૈન
વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ કરવાની સગવડ કરી આપવા માટે મહેર
લાવનગરમાં ખાસ જૈન યોડીંગનું મકાન ઘણું સુંદર બંધાવ-
વામાં આવ્યું છે. તેની આંદર હવે વિદ્યાર્થીઓને દાખલ કરવાના
તેમને ખોરાકી શિયાય નીચે પ્રમાણે સગવડ આપવામાં આવશે.
ખુરશી, ટેબલ, મુવાનો કોચ, દીવાખત્તી, રસોયો ને આકર.
માટે જે વિદ્યાર્થીઓને દાખલ થવા ઇચ્છા હોય તેમણે સ-
પોતાની અરજી જરૂરની વિગત સાથે નીચેને શીરનામે મો-
જાવવી; જેથી તેના તાત્કાલિક બંધાવસ્ત કરવામાં આવશે. તા. ૫-૧-૦૫

શાહ કુંવરજી આણંદજી.

મહેતા મોતીચંદ એવેરચંદ.

લાવનગર જૈન યોડીંગ અવસ્થાપક કમીટીના

ઓ. સેક્રેટરી.

બુકોની ઘટાડેલી કિંમત.

- ૧ શ્રી પાંચ પ્રતિકમણ સૂત્ર ગુજરાતી. ઘણા પધારા સાથે શીલા
છાપમાં છાપેલ ઘણા મોટા અક્ષરવાળા. ૦-૮-૦
- ૨ શ્રી પાંચ પ્રતિકમણ સૂત્ર. શાસ્ત્રી મૂળ. ૦-૬-૦
(બંને બુકમાં જૈનશાળા કે ઈનામ માટે એકેકે આનો ઓછો.)
- ૩ શ્રી બે પ્રતિકમણ સૂત્ર ગુજરાતી (શીલાછાપની) ૦-૨-૬
- ૪ શ્રી બે પ્રતિકમણ સૂત્ર શાસ્ત્રી. ૦-૨-૬
(આ બંને બુકના જૈનશાળા ને ઈનામ માટે બે આના.)
- ૫ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ લાપાંતર ભાગ રત્ને (સ્થાન ૫ થી ૯) ૧-૮-૦
- ૬ શ્રી ત્રિપદિગીરાલાલ પુરુષ ચરિત્ર લાપાંતર પૂર્વ દશમું વિભાગ
૭ ગો. (શ્રી મહાવીરજિત ચરિત્ર.) ૧-૮-૦

પોસ્ટલ વિધિ.

અમારી તરફથી પ્રથમ છપાવવામાં આવેલી તે બીલકુલ ધન રહેવાથી અને માગણીઓ વિશેષ આવવાથી કેટલાએક સુધારા વધારા સાથે ફરીને છપાવવામાં આવી છે. સંધ્યાપોરિસિ વિગેરે ઉપયોગી સૂત્રોના અર્થ પણ આપ્યા છે. પોસ્ટલ કરવાના આભ-લપીઓને સફળ આપવાની છે તેથી ખાસ જરૂર હોય તેણે પોસ્ટલ બેંકની સંગાવી લેવી. ફાગટ તરફ લેવી નહીં. તંત્રી.

સામાયક ચૈત્યવંદન સૂત્રાચ.

સામાયક તથા ચૈત્યવંદનમાં આવતા તમામ સૂત્રો અર્થ સં-હિત તથા વિધિ સાથે ખાસ શિલાછાપથી છપાવી આ બુક અમારી તરફથી તૈયાર કરવામાં આવી છે. કિંમત એક આનો રાખી છે. પ્રતાપ તથા જૈનશાળા માટે ખરિદનાર પાસેથી પાણીઆનો લે-વામાં આવશે. અક્ષર ગુજરાતી છે. તંત્રી.

શ્રી ત્રિપાઠિ શલાકા દુરુપ ચરિત્ર. પર્વ ૧ જુને ૨ જુ.

શ્રી આદીશ્વર ચરિત્ર તથા અજિતનાથ ચરિત્ર.

આ બંને વિભાગ હાલમાં સુધારીને ધણા સરસ રાખીથી ઉંચા રાખીને હાલ સુખ્ય ગુજરાતી પ્રિન્ટાસ પ્રેસમાં છપાવી બહુજ ઉંચા બાઈડીંગથી અને બાગ બેળા બંધાવી તૈયાર કર-વામાં આવ્યા છે. કિંમત ખાસ ઘટાડીને બંને ભાગ બેળાની રૂ ૨-૪-૦ રાખવામાં આવી છે. આ ચોપાનીઆના બ્રાહ્મકે જે-ઓએ આલતા વર્ષ સુધીનું લગાળમ મોકલ્યું હશે તેને રૂ ૧-૧૨-૦ ની કિંમતે આપવામાં આવશે. પોસ્ટ અર્થ બુક લાગશે. સંગા-વવા ઇચ્છા હોય તેમણે પત્ર લખવો. એકંદર પ્રથમ કરતાં એક રૂપીઆનો લાભ છે તે જોવો નહીં. પછી જેવી ઇચ્છા. નવા બ્રાહ્મક ધન લગાળમ મોકલશે તેને પણ એ લાભ મળી શકશે.

માહુ ખાસથી ચોપડીઆ મોકલવાનું શરૂ થશે. પ્રથમ કરતાં આ બુકમાં દરેક સર્ગમાં શુ' શુ' છે તે બતાવનાર ખાસ વિષયક નુકસાણિદા લખવામાં આવી છે અને બીજો પણ ખાસ સુધારો કરવામાં આવ્યો છે. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીની આ અત્યુત્તમ કૃતિને માટે હાંફ મજૂ વધારે લખવાની આવશ્યકતા નથી.